

Łomża, dnia 7 listopada 2024 r.

SKO.412/26/2024

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 2 i art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej K.p.a. – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży w składzie orzekającym:

przewodniczący	– Anna Sadowska (spr.)
członkowie:	– Marta Fabiszewska
	– Grzegorz Leszczyński

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 7 listopada 2024 r. odwołania Betuli sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie od decyzji Wójta Gminy Przytuły z dnia 23 września 2024 r., znak: KS.6220.4.2024 stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej PV Obrytki wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną z dopuszczeniem etapowania, działki inwestycyjne nr: 75/6, 91/1, 91/2, 111/1, 111/2 – obręb Obrytki, gmina Przytuły

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

U Z A S A D N I E N I E

Wnioskiem z dnia 1 sierpnia 2024 r. Betula spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie wystąpiła do Wójta Gminy Nowe Przytuły o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni fotowoltaicznej PV Obrytki wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną z dopuszczeniem etapowania, działki inwestycyjne nr: 75/6, 91/1, 91/2, 111/1, 111/2 – obręb Obrytki, gmina Przytuły.

W trakcie prowadzonego postępowania organ I instancji uzyskał opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku (dalej: "RDOŚ"), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Łomży (dalej: "PPIS") oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Augustowie (dalej: "PGWWP"). Wszystkie organy wydały opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Wójt Gminy Przytuły decyzją z dnia 23 września 2024 r., nr KS.6220.4.2024 stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej PV Obrytki wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną z dopuszczeniem etapowania, działki inwestycyjne nr: 75/6, 91/1, 91/2, 111/1, 111/2 – obręb Obrytki, gmina Przytuły.

Z decyzją tą nie zgodziła się Betula sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży zarzucając jej naruszenie:

- Art. 10 § 1 KPA w zw. z art. 81 KPA poprzez wydanie decyzji przed upływem terminu na składanie ewentualnych uwag i wniosków do zebranego materiału dowodowego.

Mając na uwadze wskazane zarzuty, wniosła o:

1. uwzględnienie odwołania w całości i zastosowania przez Wójta Gminy Przytuły tzw. trybu autokontroli, stosownie do art. 132 § 1 i § 2 KPA, bez przekazywania Odwołania organowi II instancji o ile zajdą przesłanki określone w tym przepisie,

2. wzgłędnie, uchylenie przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W jego uzasadnieniu wskazała, że wnioskiem z dnia 1 sierpnia 2024 r. (data wpływu 6 sierpnia 2024 r.) firma Betula sp. z o.o. reprezentowana przez pełnomocnika p. Małgorzatę Pronin, wystąpiła do Wójta Gminy Przytuły o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej PV Obrytki wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną z dopuszczeniem etapowania, działki inwestycyjne nr: 75/6, 91/1, 91/2, 111/1, 111/2, obręb Obrytki, gmina Przytuły, powiat łomżyński, województwo podlaskie. Obwieszczeniem z dnia 13 sierpnia 2024 r. powiadomiono strony o wszczęciu postępowania w powyższej sprawie. Wypełniając wymóg art. 10 i art. 49 KPA organ obwieszczeniem z dnia 2 września 2024 r. poinformował strony o zebraniu pełnego materiału dowodowego, uzyskaniu opinii właściwych organów oraz o zakończeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, a także o możliwości zapoznania się z nim, składania ewentualnych uwag i wniosków w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia. W dniu 23 września 2024 r. Organ wydał decyzję. Wyznaczenie ww. siedmiodniowego terminu należy uznać za umożliwienie realizacji prawa strony do wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów (tzw. prawo do ostatniego słowa), które stanowi gwarancję realizacji zasady ogólnej czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 § 1 KPA w zw. z art. 81 KPA). Niemniej, w ocenie Skarżącej, organ obiektywnie ograniczył stronom pełne skorzystanie z powyższego prawa poprzez wydanie decyzji w dniu 23 września 2024 r., czyli przed upływem terminu wyznaczonego na składanie ewentualnych uwag i wniosków do zebranego materiału dowodowego. Zgodnie z art. 49 § 2 KPA, „Dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej”. Mając na uwadze treść powyższego

przepisu, należy stwierdzić, iż strony zostały zawiadomione 16 września 2024 r. Od tego dnia, na realizację prawa ostatniego słowa (poprzez zgłaszanie ewentualnych uwag i wniosków do zebranego materiału dowodowego) stronom przysługiwał siedmiodniowy termin, który upłynął wraz z końcem 23 września 2024 r. Jednocześnie 23 września 2024 r. Organ wydał decyzję, czyli dokonał tego jeszcze przed upływem wyżej wspomnianego siedmiodniowego terminu. Tym samym, Organ uniemożliwił pełną realizację prawa stron do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i naruszył z art. 10 § 1 KPA w zw. z art. 81 KPA. Zgodnie z art. 10 § 2 KPA, organ administracji publicznej tylko w wyjątkowych okolicznościach mógłby odstąpić od zapewnienia realizacji tzw. prawa do ostatniego słowa. Co więcej, należy podkreślić, iż naruszenia obowiązku z art. 81 KPA nie należy rozpatrywać pod względem wagi i stopnia naruszenia, ponieważ stanowi on bezwzględny obowiązek organu administracji publicznej, co potwierdza orzecznictwo. Wobec tego, sam fakt naruszenia uznaje się za naruszenie mające istotny wpływ na wynik sprawy.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny oraz stan prawny, w ocenie Skarżącej, Organ naruszył art. 10 § 1 KPA, w którym ustanowiono jedną z naczelných zasad procedury administracyjnej realizującą konstytucyjną zasadę prawa do procesu, w zw. z art. 81 KPA.

Ze względu na wagę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w całym procesie inwestycyjnym Skarżąca wnosi niniejsze odwołanie aby zapewnić, że decyzja pozbawiona będzie ww. wady proceduralnej.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży po rozpatrzeniu odwołania ustaliło i zważyło, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1112) – dalej „ustawa środowiskowa” lub „u.o.u.i.o.ś”).

Zgodnie z art. 71 u.o.u.i.o.ś decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia (ust. 1).

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

W myśl art. 59 ustawy środowiskowej przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w zależności zatem od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji może mieć charakter obowiązkowy lub fakultatywny. W pierwszym ocena oddziaływania na środowisko musi być przeprowadzona zawsze. W drugim przypadku właściwy organ określa, że taki obowiązek występuje.

Przepis art. 63 ust. 1 tej ustawy z kolei wskazuje, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy uwzględnieniu warunków wymienionych w tym artykule, przy czym art. 64 ust. 1 ustawy środowiskowej obliguje organ ten do uprzedniego zasięgnięcia opinii RDOŚ, PPIS i PGWWP. Organ prowadzący postępowanie jest zobowiązany zatem do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, mając na względzie stanowisko ww. organów opiniujących. W przypadku zaś, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przy czym charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (vide: art. 84 ust. 1 i 2 ustawy środowiskowej). W przypadku, gdy odstąpiono od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymogów przewidzianych przepisami procedury administracyjnej, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 powyższej ustawy, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (vide: art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy środowiskowej). Umożliwia to bowiem dokonanie oceny, co do prawidłowości rozstrzygnięcia w przedmiocie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt II SA/Po 860/11, Legalis nr 468464).

Zaznaczyć trzeba, że ocena czy planowane przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko nie pozostała pozbawiona swobodnemu uznaniu organów administracji. Wynika ona z obowiązujących przepisów prawa. Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określone zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.). W przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stwierdza organ prowadzący postępowanie w razie stwierdzenia, że jest to konieczne by wydać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Dokonując takiej oceny organ powinien kierować się uwarunkowaniami wynikającymi z art. 63 ust. 1 u.o.u.i.o.ś.

Przedmiotowe przedsięwzięcie dotyczy budowy elektrowni fotowoltaicznej PV Obrytki wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną z dopuszczeniem etapowania, działki inwestycyjne nr: 75/6, 91/1, 91/2, 111/1, 111/2 – obręb Obrytki, gmina Przytuły.

Po przeanalizowaniu akt sprawy SKO w Łomży stwierdza, że organ I instancji rozpoznając wniosek inwestorów, prawidłowo zakwalifikował planowane przedsięwzięcie,

jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 54a lit. b rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r.) – w myśl powyższego przepisu do takich przedsięwzięć należy zabudowa systemami fotowoltaicznymi o powierzchni wyznaczonej po obrysie zewnętrznych skrajnych modułów paneli nie mniejszej niż: 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

W niniejszej sprawie organ I instancji prawidłowo zasięgnął, na podstawie art. 64 ustawy środowiskowej, opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, Dyrektora Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Augustowie i Państwowego Inspektora Sanitarnego w Łomży, w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i ewentualnego zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko. Opinie RDOŚ, PPIS i PGWWP w sposób uporządkowany i pełny odnoszą się do uwarunkowań wskazanych w art. 63 ust. 1 u.o.u.i.o.ś. oraz danych zwartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz dodatkowych wyjaśnień udzielonych przez Inwestorów. Dostrzec trzeba, że opinie te sporządzone zostały w sposób spójny i rzetelny, odnoszą się do konkretnych uwarunkowań przedmiotowego przedsięwzięcia. Opinie ww. organów zgodnie wskazują na brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co w dalszej kolejności obligowało organ I instancji do dokonania oceny, czy w świetle kryteriów z art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej, konieczne było nałożenie na Inwestora obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W związku z powyższym organ dokonał oceny, czy planowana inwestycja odpowiada wymogom art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej, mając przy tym na względzie kolejno wskazane tam kryteria takie jak: rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia (pkt 1); usytuowanie przedsięwzięcia (pkt 2); rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia (pkt 3).

W powyższym zakresie, w ocenie Kolegium, organ I instancji dokonał wyczerpującej i wszechstronnej analizy zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji. W tym zakresie oparł się na informacjach zawartych m.in. we wniosku Inwestora i Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia. Zauważyć przy tym należy, że KIP zawiera informacje, niezbędne dla dokonania przedmiotowej oceny.

Wskazać ponadto należy, że uzasadnienie decyzji organu I instancji odpowiada treści art. 85 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 63 ust. 1 u.o.u.i.o.ś. W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy dokonano szczegółowej analizy rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, z uwzględnieniem aspektów wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej. Wskazano przy tym na jego zakres, w tym na planowane do realizacji prace budowlane oraz ich skalę, a także na uciążliwości związane z ich wykonaniem, które uznano za krótkotrwałe, odwracalne i ustępujące wraz z zakończeniem robót. Wójt Gminy dokonał oceny możliwości wystąpienia emisji z planowanego przedsięwzięcia, wskazując, iż realizacja i funkcjonowanie przedsięwzięcia z uwagi na małą skalę oddziaływania nie będzie stwarzać zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi, w szczególności emisji w zakresie promieniowania elektromagnetycznego oraz hałasu, które będą mieściły się w granicach dopuszczalnych norm.

Wyjaśnienia w tym miejscu wymaga, że wydając decyzje o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko organ opierać powinien się o dane i założenia przyjęte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Dane te w istocie konkretyzują przedsięwzięcie, którego dotyczy wniosek o wydanie decyzji i

wyznaczają przedmiot postępowania zainicjowanego tym wnioskiem. Organ prowadząc postępowanie, ani też strony postępowania nie mogą więc z góry zakładać, że inwestor zamierza zrealizować przedsięwzięcie o innych parametrach niż opisane w karcie informacyjnej i z tego względu doszukiwać się potencjalnego oddziaływania tego przedsięwzięcia w zakresie wykraczającym poza oddziaływania wskazane w karcie informacyjnej. Czym innym jest bowiem określenie warunków środowiskowych dla realizacji planowanego przedsięwzięcia, a czym innym jest przestrzeganie przez inwestora ustaleń decyzji. Jeżeli wynikające z tej decyzji ustalenia i warunki nie będą przez inwestora przestrzegane, to wówczas zaistnieje podstawa do wszczęcia odrębnego postępowania, którego celem będzie ustalenie, czy inwestor przestrzega decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do kontroli przestrzegania przepisów ochrony środowiska oraz zwalczania ich ewentualnych naruszeń w bieżącej działalności podmiotów korzystających ze środowiska powołane są organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a nie organy prowadzące postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej, która to decyzja, ze swej istoty, dotyczy zasadniczo przedsięwzięcia przyszłego - dopiero planowanego. Celem niniejszego postępowania było określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagań, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Wydanie negatywnej dla inwestora decyzji musiałoby wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych, a takie okoliczności nie wystąpiły w niniejszej sprawie.

Tut. organ odwoławczy wyjaśnia ponadto, że w myśl art. 62 ust. 1 u.o.u.i.o.ś. w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między tymi elementami, dostępność do złóż kopalin, możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagany zakres monitoringu. Ocena oddziaływania na środowisko jest etapem prowadzącym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i pozwala organowi jedynie zorientować się, jakie ewentualnie zagrożenia dla środowiska mogą wystąpić. Powinno to pomóc organowi właściwie określić uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Ustalenie w decyzji środowiskowej warunków, pod którymi może zostać zrealizowana planowana inwestycja, nie przesądza jeszcze o jej faktycznej realizacji. Określa jedynie kształt inwestycji z punktu widzenia wymogów ochrony środowiska, dopuszcza jej realizację w wariantcie dla środowiska najkorzystniejszym. Dopiero na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, tj. w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i o udzielenie pozwolenia na budowę następuje konkretyzacja i materializacja warunków określonych w decyzji środowiskowej. Innymi słowy, decyzja środowiskowa statuuje ograniczenia realizacji przedsięwzięcia konieczne ze względu na wymogi ochrony środowiska w różnych jego aspektach.

Mając powyższe na uwadze SKO w Łomży stwierdza, że Wójt Gminy Przytuły prowadzący postępowanie w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy (art. 7 i art. 77 K.p.a.) oraz przesądzając o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko prawidłowo uzasadnił swoje stanowisko zgodnie z regułami wynikającymi z art. 107 § 3 K.p.a. oraz art. 85 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 63 ust. 1 u.o.u.i.o.ś.

Dlatego też w niniejszej sprawie decyzja Wójta Gminy Przytuły z dnia 23 września 2024 r., znak: LS.6220.4.2024 stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego oraz określająca środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację opisanego wyżej przedsięwzięcia i ustalająca charakterystykę planowanego przedsięwzięcia jest słuszna i zgodna z obowiązującymi przepisami prawa.

Odnosząc się do zarzutu odwołującej o naruszeniu przez organ I instancji przepisów art. 10 § 1 Kpa w związku z art. 81 Kpa należy jej wyjaśnić, że nie każde naruszenie przepisów procesowych powoduje wadliwość decyzji, ale tylko takie które miało wpływ na jej treść. Tymczasem z uzasadnienia odwołania nie wynika, że wydanie decyzji w dniu upływu terminu na zapoznanie się z aktami sprawy i możliwości zgłaszania do nich uwag miało wpływ na treść wydanej w sprawie decyzji. Co więcej ani skarżąca ani żadne inne strony takich uwag do dnia rozpatrzenia sprawy przez Kolegium nie zgłosiły. Samorządowe Kolegium Odwoławcze nie stwierdza też, że to uchybienie miało wpływ na treść wydanej w sprawie decyzji. Tak więc żądanie uchylecia pozytywnej dla odwołującej się decyzji mogłoby wskazywać, że tak naprawdę ona jej nie chce, tylko więc po co o nią się ubiegała ?

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stronie służy prawo wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania. Wpis sądowy od skargi na tę decyzję wynosi 200 zł. Strona może zwrócić się do sądu o częściowe lub całkowite zwolnienie jej od kosztów sądowych i o przyznanie prawa pomocy, które obejmuje ustanowienie adwokata lub radcy prawnego.

Otrzymują:

- 1/ Betula sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
- 2/ Wójt Gminy Przytuły
- 3/ Pozostałe strony przez BIP

Przewodniczący-

Członkowie: -

